

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπασι ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάνκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΕΡΝΤΗΣ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀύριον διανίμεται καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ἐδούς τὸ δευτέρον φυλλάδιον.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀτμόπλοιοι Δήμητρα, 12 Μαΐου.

..... Πλέομεν ὑπὸ ἀνέφελον οὐρανόν, τὸ δὲ ἀτμόπλοιο πληθύνει ποικιλιῶν, κρᾶμα σεσηπότων καὶ ἀώρων καρπῶν, βαίνει καμαρωτῶν, ὡς εἰ ἐπορεύετο πρὸς πανήγυριν. Ἡ δευτέρα θέσις ἀγχι παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιάς. Κόψιμο γενικόν. Πρέπει νὰ σκοτωθῇ ὁ χρόνος, τὸ δὲ χαρτοπαίγιον εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων ὁ βίος· ἀλλὰ τί ἄλλο εἶναι καὶ ὁ βίος εἰμὴ χαρτοπαίγιον; Ὁ βίος σκοτῶνει λοιπὸν τὸν βίον.

Βόλος, 13 Μαΐου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ρίπτεται ἡ ἀγκυρα εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τῆς προκυμαίας τοῦ σιδηροδρόμου. Δώδεκα ὥρας θὰ διαρκέσῃ ἡ ἐκφόρτωσις τῆς ξυλικῆς. Ζήτω ἡ ἀγορὰ τῆς Τεργέστης, ἥτις καὶ τὴν Θεσσαλίαν προμηθεύει μὲ ξυλικήν! Καὶ ὅμως τὰ δάση τῆς Θεσσαλίας εἶναι καὶ ἀρκετὰ καὶ πλούσια· ἀλλὰ τί μέλει ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ἀρκεῖ ὅτι διωρίσαμεν οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ἀτιθάσσους ἀγροφύλακας! Αἱ νέαι ἐπαρχίαι ἤλπιζον ὅτι οἱ μηχανικοὶ θὰ ἐξήταζον τὰ πάντα καὶ θὰ προσέβαινον εἰς σύνταξιν **χάρτου** διαχωρίζοντος καὶ διαγράφοντος τὰς γαίας τῶν βακουφίων, τῶν χωρίων, τῶν κωμοπόλεων, τοῦ δημοσίου κλπ. ἵνα μὴ διαιωνίζηται τὸ κερδοσκοπικὸν χάος. Ἐρωτήσατε οἷον δήποτε ὑπάλληλον, οἷον δήποτε οἰκονομικὸν ἔφορον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δασῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, θὰ λάβητε ἀπάντησιν οἷαν καὶ ἂν ἤρωτάτε περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τὴν γάταν σας. Ἐν Σερβίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ οἱ φύλακες τῶν δασῶν ἔχουσιν εἰς τὰς καλύβας τῶν ἀνηρτημένους κανονισμοὺς τῶν καθηκόντων αὐτῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πολιτῶν, χάρτας μὲ σημειώσεις τῆς ἡλικίας καὶ καταγωγῆς τῶν δένδρων, καὶ ὑπὸ ποίους ὄρους πωλεῖται ἡ ξυλική· καὶ διὰ τοῦτο τὰ δάση τῶν νεαρῶν βασιλείων συναγωνίζονται σήμερον μετὰ τῶν τῆς Εὐρώπης, διότι οἱ θησαυροὶ αὐτοὶ εἶναι ἐμπειστημένον εἰς ἐμπείρους Γερμανοὺς φύλακας. Καὶ ἐκεῖ μὲν ἡ ποίησις καὶ ἡ χαρὰ τῶν ἀνθρακῶν, ἐδῶ δὲ τὸ κακούργημα καὶ ἡ μανία

τῶν ἐμπρηστῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ προσβάλλεται ὑπὸ ἀναμίας, ὅταν τὰ πλούτη τῆς χώρας ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς παρανομίας παραδίδονται ἔρμαιον ὑλικῶν συμφερόντων. Παρήλθε διετία ἀπὸ τῆς κατοχῆς, καὶ ἐν τούτοις ἡ Ἑλλάς δὲν γνωρίζει ἔτι τὴν κατάστασιν τῆς Θεσσαλίας. Οὔτε δημοσιογράφοι, οὔτε ὑπάλληλοι ἐμελέτησαν τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου· ἀλλ' οὔτε ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι θὰ μιμηθῶμεν τοὺς Αὐστριακοὺς ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ καὶ τοὺς Ρουμῶνας ἐν Δουμπροτσᾶ. Σωρηδὸν μεταναστεύει ἡ γεωργικὴ φυλὴ τῶν Ὀθωμανῶν, δὲν ἐμελετήθη δὲ ἐπισταμένως ὅτι, ἂν οἱ νέοι Μετανάσται θέλουσιν ἀνθεξῆ εἰς τὸν τροπικὸν καύσωνα τῶν θεσσαλικῶν πεδιάδων, ἐν μέσῳ τῶν ἐρημωθέντων ὀθωμανικῶν χωρίων. Ταλαιπωροῦνται οἱ κάτοικοι τοῦ Ὀλύμπου καὶ τοῦ Κισσάθου διότι στεροῦνται γαιῶν, τὰ πάντα ἀπολέσαντες εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ ὅμως διστάζουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ καταβῶσιν εἰς τὴν κοιλάδα, ἐκεῖ ὅθεν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐξεδιώχθησαν. Εἶναι εὐκόλον νὰ μεταφέρωμεν σωρηδὸν νέους μετανάστας ἐξ ὄρειων μερῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλὰ πρότερον δεῖν νὰ ἐρευνησῶμεν ἂν εἶναι κατάλληλα πρὸς τοῦτο τὰ ἐρημωθέντα χωρία τῶν Ὀθωμανῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐρημωσήμενον μᾶλλον εἰς στρατηγικὰς θέσεις ἢ πρὸς εὐζωίαν τῶν χωρικῶν Ὀθωμανῶν. Παράδειγμα τὰ πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς χωρία *Λυγαριὰ* καὶ ἄλλα μέρη.

Μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς κομματικῆς δυσωδίας προώδυσεν ἡ Θεσσαλία, καὶ ἴσως συναμιλλᾶται εὐγενέστατα πρὸς τὴν πρεσβυτέραν αὐτῆς ἀδελφὴν.

Οἱ λεμβούχοι τοῦ Βόλου εὐτυχῶς ἤπιοι· ὁ δὲ λιμὴν δὲν φέρει τὸν πρῆψιν πολυτάραχον χαρακτῆρα τῆς συναλλαγῆς. Τὸ πολὺ πλῆθος νεναρνωμένων ἐντὸς τῶν ἀκανονίστων καὶ ἀφιλοκαλῶν κατενεύων. Ξενοδογεῖα ἀνάξια λόγου. Οὐδεμία βελτίωσις ὁδῶν καὶ κτιρίων· τὸ τουρκικὸν φεσάκι βασιλεύει ἔτι καὶ ὑπὸ ἐλευθέρου οὐρανόθεν. Οἱ κάτοικοι ἐξἠκολούθησάν νὰ ξενιτεύωνται εἰς Αἴγυπτον, ὡς καὶ τὸ πρὶν, ἐνῶ εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀνοίγεται τῶρα στάδιον ἐμπορικώτερον καὶ ἡ γῆ στερεῖται βραχιόνων. Εἰς τὸ Κάστρο παντελῆς ἐρημία· οἱ Τοῦρκοι ἔφυγαν καὶ φεύγουν· ἐνώπιόν μου παρεῖλθεν μικρὸν καραβάνιον, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἵνα ἀποβίβασθῇ τοῦ πλοίου.

Περὶ σιδηροδρόμων πολλὰ λέγονται ἄτινα δὲν περιποιοῦσι τιμὴν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὴν ἐπιχειρήσιν. Ἐὰν ἡ Σύνταξις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἔχῃ χρήματα ἀρκετὰ, ἄς ἀναθέσῃ εἰς μηχανικὸν τινα νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐπιπολαιότητα τῆς ἐργασίας,

τὸ ἐπικίνδυνον τῶν τεχνικῶν ἔργων καὶ τὰ παράπονα τῶν ἐργατῶν κλπ. Ἐκείνη διεξοδὸν δὲν βλέπω εἴμη τὴν παρούσαν δημοσιογραφίαν καὶ μηχανικῶν. Σπεύσατε, ἐνόσω εἶναι καιρός, καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ τὸ καλὸν τοῦ κ. Μαυρογορδάτου ἢ ἄλλοι ζημιούσι καὶ αὐτὸς ἀναγκάζεται νὰ ζημιώσι.

(ἀκολουθεῖ)

Περιπλανώμενος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν χολέραν ἂν δὲν μᾶς φέρουν ἡ Μανουσῶρα καὶ ἡ Λαμιέτι, θὰ τὴν φέρουν βεβαίως τὰ ξενοδοχεῖά μας. Ἀκούμεν παράπονα πολλῶν οὔτινες ἄμα δειπνήσουν εἰς πολλὰ τῶν ἐστιατορίων—ἡ λέξις μόνον τὰ ἐμάρανε—ἀμέσως καὶ ἀπὸ κοψίματα καταλαμβάνονται. Ἀντιστρόφως ἀντιθετα πρὸς τὰς τιμὰς εἶνε ἡ τε ποσότης καὶ ἡ ποιότης. Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιότερων καὶ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἄξιον ἐμβριθοῦς δι' ἄρθρων ἐπὶ ἄρθρων διαπραγματεύσεως. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως, ἀφοῦ ὑπάρχουν καὶ φόβοι χολέρας, ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καταδικάζοντες αὐτὸν νὰ κατορθώσῃ νὰ φάγῃ εἰς ὅλα τὰ δευτέρως καὶ τρίτης τάξεως ξενοδοχεῖα, ἂν καὶ εἰς τὰ πρώτης ἐπίσης τρώγῃ κἀνεί; ἀσπικόν δὴ δύο ἡμερῶν, καὶ εἰς ὅποιον ξενοδοχεῖον τὸν καταλάβῃ κόψιμον, νὰ τὸ κλεισθῆ ὀλίγως ἄλλο. Ἄς λάβῃ ἐπικουρὸς καὶ ἄλλους στομάχους τῆς ἐπιστοσύνης του, διὰ νὰ τελειώσῃ ταχύτερα ἢ ἐπιθεώρησις.

Φαίνεται ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Βακορικῶν δὲν βραβεύουν τριανταφυλλένια. Ἴσως μάλιστα ἀπειλεῖται καὶ διακοπὴ ἐργασιῶν καὶ διάλυσις ἄπρακτος. Οἱ Τούρκοι ἐγειροῦν πολλὰς ἀπαιτήσεις: αἱ δὲ ἡμέτεροι ἐπρεπε νὰ ἔχουν καὶ ἀνθρώπους καλῶς εἰδότες τὰ πράγματα καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πρώων δούλων ἐπαρχίων.

Ὁ ἀξιότιμος ἐρέτης κ. Α. Θεοδωρίδης ἀξιοπαίνοσι λίαν καὶ ἐπιμελῶς καταγινόμενος ἀπὸ τινος μὲ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους ἐξέδωκε Μελέτην ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ νόμου περὶ τῆς φορολογίας τοῦ κινητοῦ πλοῦτου, παρέχων αὐτῷ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸν τόπον του καὶ γενόμενος ἀφορμὴ νέων προσπαθειῶν πρὸς μετακίνησιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν καὶ ἐπὶ τὴν πλουτοκρατίαν τοῦ τόπου μας, εἰς ἣν ὁ κ. Τρικούπης ἦνοιξεν ἐλεύθερον σιᾶδιον τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, κηρύξας αὐτοῦ; ἀσυδότης! Ἐν καιρῷ θέλομεν προδῆ εἰς ἀνάτυπον τοῦ ἔργου τοῦ κ. Θεοδωρίδου.

Μακρὰν ἐπιστολὴν μᾶς ἔστειλεν ἀπὸ τὰς φυλακάς Κόκλα, παραπονετικῆν, πικράν, συνεισίζουσαν τὰ παράπονα καὶ τὰς πικρίας διακοσίων ὄλων φυλακισμένων. Δὲν εἶνε ἀσυνήθης εἰς τὰς ἀκοὰς μας τοιαύτη φωνὴ ἐκεῖθεν, ἐνθα τὸ εὐτυχεῖς συμφέρον καὶ ἡ κατάχρησις, ὠφελομένα ἐκ τῆς θέσεως τῶν δυστυχῶν ἐκείνων τῶν τιμωρομένων καὶ ἀνυπερασπιστων, εὐρίσκει τόσῳ εὐρὸν στάδιον ἐνεργείας. Καὶ δὲν εἶνε ἀορίστων μεψιμμορῶν φωνή, ἀλλὰ θετικῶν, μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβεῖας ἐκτεθειμένων παραπόνων ἐναντίον τοῦ ἐπιστάτου αὐτῶν Κώστα ἢ Μπαρμπάκοστα, διὰ τὴν ἀκούραστον φορολογικὴν ἐργασίαν τὴν ὁποῖαν ἐκτελεῖ ἐπὶ πάντος

εἶδους προμηθείας τῶν φυλακισμένων, ἐκείνων μάλιστα αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν ἀρωγὴν καὶ πρόνοιαν τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ. Ἄπὸ τὸ συστάσιον, γράφουν, ποῦ μᾶς σέλλεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ξεδιαλέγει τὰ καλλίτερα κομμάτια, καὶ ἡ ἄψυτον ἢ ψημένον μᾶς τὸ δίνει, ἐλαττοῖνε πάντοτε εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰς μερίδας μας, ὥστε ἐπὶ 3 ἡμέρας βλέποντες μὴ ἐπαρκοῦν τὸ φαγητόν, ἀπεποιήθημεν καὶ νὰ μαγειρέψωμεν καὶ νὰ φάγωμεν. Ὁ φαντασθῆτε ἀπεργίαν... στομάχων! Ἐπειτα ἔρχονται καυσόξυλα ἀπὸ 40 ὀκάδων, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιεῖται, ὁ οἰκονομολόγος ἐπιστάτης παρουσιάζει μόνον 12 ὀκάδες, ὥστε τοῦ ἔκαμεν ἀπαξ πικράν δι' αὐτὸ παρατήρησιν ὁ ἀρχιούλαξ ἀνθυπολοχαγός. Εἰς τοὺς ἐξεργουμένους ἐκ τῶν φυλακῶν ἔξασκει φοβερὰν φορολογίαν, καὶ δι' ἄλλων παντοίων μέσων καταθλίβει αὐτοὺς ἰδιοτελῶς, κακεντρέχως, καὶ ἀναιδῶς, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τῶν φυλακισμένων, ἐν τῇ ὁποῖα δὲν λησμονοῦσιν ἐντοσούτω νὰ ἐκφράσωσι τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πρὸς τὸν Παρνασσὶν διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν καὶ ἀρωγὴν του, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν ὀδύνην τῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω βράσανά των. Πρὸ τοιούτων σωρῶν αἰτιάσεων δὲν πιστεύομεν νὰ μείνωσιν ἀπαθεῖς καὶ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ ὁ Σύλλογος, οὔτινος τόσῳ ἀναιδῶς κατετριβεύεται ἡ φιλανθρωπία ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς.

Καὶ δύο ἐρωτικὰ εἰδυλλία τῆς Ἄρτης:

Ὁ Κύριος Δεῖνα ἀπήγαγεν ἐκουσίως τὴν νεάνιδα Τάδε. Ἐκείνη δὲ φοβουμένη τὸν ζωικὸν ἐραστὴν τῆς—ἔτσι μᾶς τὸ γράφουν—συμπάρελαβε καὶ τὴν ὑπερέτριά της πού τὴν ἔλεγαν Ἀννίῶν, καὶ ἦτο πολύ ὠραιότερα τῆς Κυρίας. Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἐντός τῆς ἐρωτικῆς φωλεᾶς τῶν ὑπεισέρχεται τρίτος, ἔτι ζωηρότερος, ζητών... μερτικό; ὁ ζωηρὸς ἀνθίστασις, στενοχωρεῖται, ἀλλ' ὁ ζωηρότερος ἐπιμένει, ὁ ζωηρὸς ὑποκύπτει, καὶ ἰδοὺ ἡ ὑπερέτρια κληρὸς τῶ τρίτῳ. Καὶ ἀφοῦ ἐτέρπησεν εἰκοσιτετραῶρον φιλότιτι καὶ εὐνή, ἀπέστειλεν τὰ ἡμίση των εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ζητήσῃσι τὰύτῃς ἀργότερον, καὶ μὲ ὄλο τὸ ραχάτι αὐτὸ ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν.

Ἡ δευτέρα ἀπαγωγὴ εἶνε λιγὰκι πεζή, καὶ τι ἀμφίβιον, εἶνε καὶ δὲν εἶνε ἀπαγωγὴ, ἀφοῦ εἶνε πρῶτον, ἐκουσία, καὶ δεύτερον τῇ συγκαταθέσει τοῦ πατρὸς, μόνον δὲ τῇ μητρὸς τῇ ἀγνοίᾳ.

Ἐν Ἄρτῃ πρὸ ἐπτὰ ἡμερῶν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου δημάρχου Ἄρτης κ. Ἰωάννου Καραπάνου, προτεινάντος ὡς ἀστυνόμου τῆς πόλεως τὸν κ. Ντελῆμαπαν. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ ὁ ἡμέτερος εἶξ Ἄρτης ἀνταποκριτῆς μᾶς ἀναγράφει τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐργασίας, τῆς ὁποίας παρὰ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀρχόντων προσδοκᾷ ἡ πόλις, πολλὰ καὶ ποικίλα πάσχουσα, ἐλλείψει ὄδων, εὐρυχωρίας, φωτισμοῦ, καθαριότητος, καὶ πλημμονῆν ἀδυσπότων κυνῶν καὶ χοίρων.

Ὁ ἐν Πειραιεὶ Κ. Δημοσθένης Γρηγορᾶς ἀναγγέλλει τὴν ἀπὸ τοῦ προσηοῦς Ἰουλίου ἐκδοσιν αὐτοῦ κατῳκερμένῃς ἐφημερίδος πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον Ἄσστηρ, μετ' ἐμπορικῶν καὶ χρηματικῶν δελτίου ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ὑπὸ εἰδικοῦ ἀνδρός γραφομένου. Πρὸς ἀνεπιτηδῶν δὲ ἐπιστολὴν τοῦ ἀστέρος του ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ

ὀρίζοντι καὶ τυπογραφῆτον νέον καὶ πλῆρες ἐν Πειραιεὶ κτήρησεν ὁ κ. Γρηγορᾶς, εἰς ἣν εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ἔργῳ του.

Ζευγαρωμένα εἰς ἐρατεινόν, ὑπὸ ἐποψίν ἐκτυπώσεως, συμπλεγμὰ ἐξήλθον μαζὶ τὰ δύο μαγιάπριλα φυλλάδια τοῦ Ἄττικοῦ Μουσείου, εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ, ἀκριβοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπερ ἐν τόσῃ προθυμίᾳ καὶ ἐπιμονῇ ἀνέλαβε νὰ ἐκδίδῃ ὁ κ. Ν. Ἰγγλέσις. Καὶ δὲν εἶνε μόνον ἡ ἐν γένει φιλοκαλία τῆς ἐκτυπώσεως ἀλλὰ καὶ τῶν εἰκόνων ἢ ἐκλογῆ ὄχι μόνον διηνοῦς ἐνδιαφέροντος, ὡς αἱ ἀναπερόμεναι εἰς τὴν στίφιν τοῦ Τσάρου, ἢ τῆς Σάρρας Βερνάρ, καὶ ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τοπικῶν ἐπι, ὡς ἡ τῶν ἐρεινῶν ἐν Φαλήρῳ τελεσθειῶν ἵπποδρομιῶν, ἢ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κοραῖ. Ἀλλὰ καὶ ἡ λοιπὴ ὄλη εὐχάριστος καὶ εὐκόλοισ ἡνετος εἶνε, ἀποτελοῦ ἐνθ ἐκ συντόμων μελετῶν, διηγημάτων, περιγραφῶν, ποιημάτων, ἐν οἷς τρυφερὸν δημιῶδες τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου, ἀρμονικόν μικρὸν ἐλεγίον τοῦ κ. Κόκκου εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀτυχῆος Στρατουδάκη, ὕστερον ἀπὸ μίαν περιπαθῆ νεκρολογίαν διὰ τὸν ἴδιον. Εὐχόμεθα λοιπὸν νὰ προδεῖσῃ ἡ φιλομουσις ἐπιχειρήσεις, καὶ νὰ μὴ πάγῃ χαμένη τόση φροντίς καὶ φιλοκαλία καὶ τόσαι ἐπιδέες τοῦ κ. Ἰγγλέση.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ὁ κήπος τοῦ Ἀπόλλωνος

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων συμβούλων καὶ δημοτικῶν παρέρδρον εἰδ μετ' ἐκπλήξεως καὶ δύο ὀνόματα τῶν δύο Καδζηδημητρίου, πατρὸς καὶ υἱοῦ. Ἐνόμιζα ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸ κακὸ ποῦ κίμωνον εἰς τὸν δῆμον, προεκτείνοντες τὴν γαστέρα τοῦ κήπου των ἐπὶ τῆς μόνης πρὸς περίπατον ὄδο, τῆς παρλιουσῆς, ὅπου ἐνεκα αὐτῶν λειποθυμεῖ, ἀσφυκτιᾷ, κινδυνεῖ νὰ σκυτωθῇ, ξυλοκοπεῖται ὁ κόσμος, αἱ δὲ ἀμαξὶ δικτρέχουν τόσον κίνδυνον, καὶ γνωρίζω ὅτι ὁ δῆμος τοὺς προσέφερε 15000 διὰ νὰ κοπῇ ἡ ψωρογενὴ ἐκείνη καὶ νὰ ν' ἀναπνεύσῃ ὁ κόσμος, αὐτοὶ δὲ ζήτησαν 50,000, λογαριάζοντες κάθε ἀγλαδιὰ ἴσον μὲ πέντε χιλιάδες, ἐνόμισα ὅτι δὲν θὰ τολμήσουν νὰ βγάλουν κάλπη, διότι γνωρίζω ὅτι καὶ οἱ δύο εἶνε φιλότιμοι, καὶ ἀφοῦ ἀπαξ ἀντιστρατεύονται τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου καὶ ἐνοσούσαν νὰ κερδοσκοπίσουν τόσον χονδρὰ, τοῦλάχιστον θὰ ἀφίαν εἰς ἄλλους νὰ φροντίσουν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου. Καὶ ἔπειτα ἐγὼ νομιζῶ ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν νὰ διεκδικήσουν δικὰ τους συμφέροντα δὲν πρέπει νὰ ζητοῦν νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὸν δῆμον. Ἄλλ' ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν αἰσχύονται, τοῦλάχιστον οἱ ἐκλογεῖς δὲν πρέπει νὰ περᾶσουν διὰ βλάτης καὶ ν' ἀφήσουν τοὺς προξένους τῶν Ἀντιλλῶν νὰ ἐπιθεωροῦν τὰ προξενεῖά των ἐνεργετοῦντες οὕτω καὶ τοὺς πολυαριθμοὺς ὑπηκόους των.

Δέξασθε, κ. συντάκτη, τὴν ὑπόληψιν ἣν ἔχω πρὸς ὑμᾶς.

Ἕνας μὴ κουτὸς ἐκλογεὺς

ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΕΘΟΡΙΟΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΙΣ ΜΑΣ)

Ἄρτα, 9 Ἰουλίου.

Ἐνθυμείσθε βεβαίως τί πρὸ ἔτους σχεδὸν εἶχε συμβῆ εἰς Θεσσαλίαν καὶ πόσον ἐπιγουράρισεν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρα-

τιωτικῶν διὰ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκδοθείσας διατάγας πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος ἐν Ζορμπᾶ, καὶ ὅτι ὁ ἀναχωρήσας λόγος, ἀνεχώρησεν ἐσπευμένως ἐξ Ἀθηνῶν δι' ἐνταῦθα ἵνα κατασκευάσῃ ἀμυντικὰ ἔργα πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἐκ μέρους τοῦ γείτονος Κράτους ἐνδεχομένης προσβολῆς. Τὰ ἔργα ταῦτα ἀρχάμενα ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Χρυσοβέργη, ὅστις ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόγου εἶχε προσλάβει καὶ πολίτας διὰ τὸ κατεπεῖγον, καὶ διότι πάντοτε ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον ἀμὰ μέρᾳ εἰν τὸ θαῦμα, καὶ ἄλλη μὴ τὸ παραθαῦμα, εἰσέτι δὲν ἐπεραιώθησαν, αἱ δὲ ἐξοδευθεῖται 9,75 2/20 χιλιάδες δραχμαὶ ἐκ τοῦ εὐπόρου δημοσίου ταμείου χαιρετῶσι καὶ ἄλλας πολλὰς οὔτε πῶς ἐξοδεύθησαν, καθόσον ἐν εἰσέτι τὰ ἔργα δὲν κατεστράφησαν ἐντελῶς, καὶ ἐὰν μείνωσι ἀτελεῖ, ὁ ἐπόμενος χειμὼν θὰ κάμῃ τὸ χρεὸς του.

Αὐτηρὸν τῇ ἀληθείᾳ νὰ μὴ γείνηται οὐδὲν σωστὸν ἐν Ἑλλάδι, καὶ νὰ δίδωμεν τὸ δικαίωμα εἰς τινὰς νὰ ἀποκαλῶσιν τὸ ἔθνος μας χαρτοδοσίλειον, διότι πλείστα διατάγα ἐκδίδονται οὐδέμια δ' ἐπιτελεῖται.

Τὰ δύο ἡμιτελῆ προγράμματα, κατασκευασθέντα ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ Πετροβουνίου, τὸ μὲν ἀριστερὰ τοῦ ἀμυντικοῦ στρατώσεως, τὸ δὲ ἀκρῖδως ἀνωθι τοῦ χωρίου Λομᾶνι εἶναι τεχνικώτατα, διασταυροῦντα τὰ πυρὰ καὶ ὀπλιζόμενα δι' ἐξ ποροδύλων ἐκάστου, δύνανται ν' ἀντιμετωπισώσι τὸν ἐχθρὸν μακρὰν, ν' ἀποκρούσωσιν πᾶσαν προσβολὴν τῇ βοηθείᾳ πεζικοῦ καὶ νὰ διευκολύνωσιν τὴν διάβασιν τοῦ Ἀράχθου ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων, ἐμποδίσωσι δ' αὐτὴν ἐὰν γείνη ἐκ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ καὶ ἕτερον δεξιᾶ τοῦ χωρίου Πέτα καὶ ἀνωθι τῆς μονῆς φανερωμένης ἀλλὰ μόλις ἤρξατο βαρυνθέντες τὸ ἄρησαν.

Ἄλλὰ πότε τὰ ἔργα ταῦτα θὰ περαιωθῶσι; Ἐγὼ νομιζῶ ὅτι ὅταν συμβῆ πάλιν ρήξις καὶ ἐπίκειται φόβος εἰσβολῆς καὶ πάντοτε κατόπιν ἐσρῆς, τότε καὶ μόνον θὰ ἐξυπνώμεν.

Ἄλλὰ φίλε μου ἐπιτρέψέ μοι καὶ πρὶν ἡ περαιώσω τὴν παροῦσάν μου καλὸν θεωρῶ νὰ σᾶς γράψω καὶ περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπαρχιακοῦ ταμίου ὃν κατατρώγουσιν αἱ κακαὶ γλώσσαί. Λέγουσιν ὅτι οὗτος ἔχει συντροφικὰ μὲ τινὰς ἑβραίου ἀργυραμοιβοῦς καὶ τινὰ χριστιανῶν Παρναρῶν ὀνόματι καὶ ἐξαργυρώνουσιν τὰ χαρτονομίσματα τῆς Ἡπειροθεσσαλίας καὶ τὰ ἀργυρὰ πεντόδραχμα ὀφελόμενοι οὐκ ὀλίγον, διότι ἂν δώσῃ εἰς πληρωμὰς ἐν πεντόδραχμον ἢ τὸ δῶσῃ ὅσον ἡ ἀξία του διὰ δραχμῶν πέντε, ἐνθὸ τὸ ἐξαργυρώνει εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ χαλκοῦ μὲ δραχμὰς 6,30)00 ἑπίσης καὶ τὰ τῆς Ἡπειροθεσσαλίας, ἀντὶ νὰ δώσῃ ὡς ὀφείλει χαρτονομίσματα ἢ ἀργυρον δίδει χαλκόν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὠφέλεια εἰς μάτην οἱ δυστυχεῖς βωῶσιν. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξαν καὶ ὅτε ἐπέμφθησαν 20 φραγγα χρυσά.

Εἰς τὴν ἀγορὰν χαλκόν δὲν δύναται τίς νὰ εὕρῃ, ἡ ἑταιρεία ἀμέσως τὸν συνάξει. Το νόστιμον εἶναι ὅτι ἐνθὸ κατὰ τὴν συνθήκην τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Προνομιοῦχοῦ Τραπεζῆς τὸ τελωνεῖον καὶ ἐν γένει τὰ δημόσια ταμῖα δὲν πρέπει οὔτε νὰ δέχωνται οὔτε νὰ δίδωσιν χαρτονομίσματα ἄλλων τραπεζῶν, ὁ κύριος ταμίης Ἄρτης δὲν πέρνει μὲν, ἀλλὰ δίδει τοιαῦτα εἰς τὰς πληρωμὰς του. Ἡ Νομαρχία καὶ τι εἶχε ἐνεργήσει ἐπὶ διαμαρτυρήται τῆς τραπεζῆς δι' ὀμνίαν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἔπῃγε εἰς τὰ πόυρ σὺν ἄλλοις. Πρὸ μινῶν ἐνεκα καταγγελιῶν πολλῶν, ὁ ταμίης εἶχε προκληθῆ εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀντὶ νὰ τιμωρηθῆ διὰ τὰς πράξεις του, ἐπιστρέφων, ἔφερεν καὶ διαταγὴν νὰ δίδῃ χαλκόν εἰς πλῆ-

ρωμάς. Μὰ ποὺ εὐρίσκονται τόσα ἑκατομμύρια δεκάρες εἶ-
ναι ἀτελιότες, πηγὴ ἀνεξάντλητος; καὶ τοῦτο στο βεβαίω
διότι ἐνφ' αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐνταῦθα διὰ χαρτίων ἢ
ἀργυρῶν νομισμάτων, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ἡ Κυβέρνησις
πάντοτε στέλλει χρήματα εἰς πεντόφραγκα ἀργυρᾶ. Λοιπὸν;
"Αραχθὸς.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Εἰς πολυανθρώπους πόλεις, ἐν αἷς μάλιστα ὑπάρχουν
χιλιάδες πτωχῶν οικογενειῶν, αἱ φρόνιμοι Κυβερνήσεις, νο-
μίζουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπουν, ὅπως ἔρχονται ἐξ ἐ-
πιχολλῶν μερῶν, ἔστω καὶ μετὰ τὴν κάθαρσίν των, πρόσ-
φυγες, οὐδὲ σηματοῖζον εἰς τὰ πρόθυρα τῶν πόλεων τοῦ-
των λοιμοκαθαρτήρια, διότι ἀναλαμβάνουν μεγάλην εὐ-
θύνην.

Τοὺς πρόσφυγας τούτους μετὰ τὴν κάθαρσίν των μετα-
φέρουν δι' εἰδικῶν ἀεροπλοίων καὶ τοποθετοῦν κατὰ τμή-
ματα εἰς μέρη παρὰ τὰ ὀλιγοκατοίκτη, καὶ μάλιστα ὅταν
ἦνε θέρος, καθ' ὃ προτιμῶνται αἱ ἐξοχαὶ τῶν πόλεων, φρον-
τίζοντες συγχρόνως νὰ χορηγῶσιν αὐτοῖς πᾶν τὸ ἀναγκ-
καιοῦν.

Τῶν φρονίμων ὀλίγα. . . Μᾶς ἀρκεῖ ὁ τύφος, ὁ ὁποῖος
ἐθέρισε προ διετίας; χιλιάδας συμπολιτῶν μας ἀρκεῖ ἡ ὀφ-
θαλμία κατόπιν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις ἕνεκα τῶν ἐξ Αἴ-
γύπτου προσφύγων, οὓς συνεσώρευσεν ἐνταῦθα, ἀντὶ νὰ τοὺς
σκορπίσῃ, ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ κυβερνητικὴ ἀπρονοησία
—μᾶς ἀρκεῖ ἡ εὐλογία τὴν ὁποίαν κατέστησεν ἐνδημικὴν ἡ
γενικὴ ἀπροβλεψία.— "Ἦδη ἐπαπειλούμεθα καὶ ἀπὸ χολέρας!

Προσέξατε πολὺ, διότι ἡ ἀπανθρωπίαι καὶ ἡ τύφλωσίς
σας ἐπλήρωσε τὸ ποτήριον τῆς ὑπομονῆς μέχρι στεφάνης.
Προσέξατε πολὺ μὴ συμβῆ ὅ, τι εἰς Σύρον κατὰ τὴ 1865,
ὅτε ἐγερωθέντες οἱ κάτοικοι, καλῶς ποιήσαντες, δὲν ἐ-
δέχθησαν τοὺς ἐκ μολυντικῶν μερῶν ἀφιχθέντας καὶ τότε

μόνον ἡ Κυβέρνησις ἀνοίξε τὰ στραβά της, τοὺς ἔτοποθέ-
τησε τοὺς πρόσφυγας, ὅπου ἔπρεπε, τοὺς παρήξεν ὅλα τὰ
μέσα καὶ οὕτω ἀπεφυγόμεν τὸ κακόν.

"Ἄς τ' ἀνοίξῃ λοιπὸν καὶ τώρα.

Φαλέξ.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ *)

I

Τὰ βλέπετε; εἶν' ἡ σποδὸς φυγόντος μεγαλείου
Εἶναι μνημεια ἱερὰ καὶ δόξα τεθαμμένη
Μαρτύρια πιστότατα τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου
Σοφία ἀνατείλασα ἀρχαία, κεκρυμμένη.
Εἶν' ἡ διάνοια αὐτὰ, τὸ πνεῦμα τῶν προγόνων
Τὸ δὲ ὄρασιον καὶ καλὸν ἐνθάδε εἶχε θρόνον.

Τί κόσμος μέγας! Φῶς λαμπρὸν στήν κτίσιν πελαγίζει,
Σοὶ ἀνυψοὶ τὸ φρόνημα καὶ τέρπει τὴν καρδίαν.
"Ἐκαστον τρίμ' ἀγάλματος καὶ λίθου ἐνθυμίζει
Καὶ παρελθούσαν εὐκλειαν καὶ τρομερὰν δουλείαν.
Τῷ ὄντι τ' ἄψυχα αὐτὰ λαλοῦσι μ' εὐγνωστῶν,
Καὶ δίδουσιν, ὡς ἔδωκαν, ἡμῖν ἀθανασίαν.

Κλίνομεν γόνυ πρὸς αὐτῶν. Τελέσωμεν θυσιᾶν
Εἰς πνεῦμα, εἰς διάνοιαν, εἰς τέχνην, στο ὄρασιον
Εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ καλοῦ, προσφέρωμεν λατρείαν
Τὸν κόσμον χαιρετίζομεν τὸν μέγαν, τὸν ἀρχαῖον.
Οὕτως ποτε μᾶς ἦγαγεν εἰς δόξαν οὐρανίαν
Καὶ τῶς πάλιν ἔσωσεν ἀπὸ τὴν τυραννίαν.

(*) Τὸ ποίημα τοῦτο ἀπηγγέθη κατὰ τὸ δοθὲν ἐν Ὀλυμπίοις
τὴν 24 Μαΐου ἐπὶ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων συμπόσιον.

II
"Ανέλθωμεν, ὦ φίλοι μου, τὸ Κρόνιον πρὸς ὦραν
Καὶ ἐκ τοῦ ἄλλους ἰδόμεν τὴν "Ἄλτυν τὴν ἄγίαν
"Ἐκείθεν ἂς θαυμάσωμεν τὴν θείαν ταύτην χώραν,
Τὴν τόσην τέχνην κλείουσαν καὶ ἄπειρον σοφίαν.
Ναί· εἰς τὰ ὕψη ὃ θνητὸς ἐκεῖ μεταρσιούται
"Ἐρπων χαμαὶ, τὸ πνεῦμα του, ὃ τοὺς καταδηλοῦται.

"Ὅποια φύσις πρὸ ἡμῶν ἀπλοῦται θαυμασία!
"Ὅρη καὶ δάση γραμμικά· λόφοι τερπνοὶ ὠραῖοι,
"Ἀλση ἐπίσης ἱερὰ. Τί θεὰ ἐξαισία!
"Ὁ δ' Ἄλφειός τὸν πόδα των φίλων ἠσύχως ῥεεῖ.
"Ἐνφ' ὃ Κλάδεος ἐγγὺ φιλούρας κελαροῦζει,
Καὶ εἰς τὴν λόγμην τὸ πτηνὸν τὸ ἄσμα του τονίζει!

"Ἀλλὰ τί θεὰ εἶν' αὐτὴ τῶν λίθων ἡ σωρεία;
"Ἢ ἡδη ἀκατάληπτος παλμός ἐντός μας πάλαι!
Καὶ θλίβεται, κ' ἐνθουσιᾶ συναίμα ἡ καρδία
Ζαὶ ζάλη ἀγανάκτις ἐγείρεται μεγάλη.
Οἴμοι! Δεινῆς καταστροφῆς ἐκεῖ ἀπλοῦται χλαῖνη.
"Ἢ φαντασία, ποὺ εἰσι τόσα λαμπρὰ τεμένει;

"Ὅλα σποδὸς! "Ἐρείπια ὑπὸ τὴν γῆν θαμμένα
Συντρίμματα τῶν ἐποχῶν φανατισμοῦ ἀγρίου
"Ἐν σκοτεινῇ ζοφερῇ αἰώνως τεθαμμένα,
Καὶ ὑπὸ ξένων εἶδον φῶς καὶ πάλιν τοῦ ἡλίου.
Σύλλεξον νῦν τὰ τρίμματα τῶν λίθων τὰ μυρία,
Καὶ στήσον πάλιν τοὺς ναοὺς τοὺς τότε, φαντασία.

Κάτω λοιπὸν! Χωρήσωμεν εὐθὺ πρὸς τὸ "Ἡραῖον
Καὶ τὸν "Ἐρμῆν προσβλέψωμεν ἐκεῖσε μετὰ θάμβους·
Τοῦ Πράξιτελος εἶν' αὐτὸ τὸ ἀγαλμα τ' ὠραῖον
Τέχνη ἄριστη αἴρουσα παντοτεινοὺς θριάμβους.
"Ἰδετε! "Ἐχει ἔμφρασιν ἀρμονικὴν γλυκειαν
Βλέπετε στὸν λίθον καὶ ζῶν, καὶ αἶμα, καὶ καρδίαν.

— "Ἐγράψατε δύο ἐπιστολάς εἰς τὸν κ. "Ἐδδισσον.
— Μάλιστα, δύο ἐπιστολάς.
— Ὁ κ. "Ἐδδισσον ἡτοιμάζεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ
πρώτον σας γράμμα, ὅτε ἔλαδε τὸ δεύτερον. Τὸ πρῶτον
σας γράμμα, κ. βαρόνε, ἐπληροφόρει τὸν κ. "Ἐδδισσον περὶ
τοῦ ἀπροσδοκίτου θανάτου τοῦ κ. μαρκησίου, ἀδελφοῦ σας
καὶ μ' ἐγνωστοποίησι αὐτῷ τὴν δδωνηρὰν θέσιν, ἐν ἣ εὐρί-
σκετο ἡ δεσποσύνη Λουκία Γλανδάς, ἀνεψιά του, τὸ μόνον
τέκνον ἀδελφῆ; του τινος, τὴν ὁποίαν πολὺ ἠγάπησεν. Ὁ
κ. "Ἐδδισσον, τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω,
εἶναι, φαίνεται, ἐξαίρετος ἄνθρωπος.

Κατὰ τὴν ἐπιστολήν ταύτην, ἐξηκολούθησεν ὁ Βλαϊρῶ,
ἐξαγαγὼν τῷ ὄντι γράμμα τι ἐκ τοῦ κόλπου του, ὃ κ. "Ἐδ-
δισσον, λησμονῶν τὸ παρελθόν, τὴν θλίψιν, τὴν ὁποίαν τοῦ
ἐπροξένησεν ἡ ἀνεψιά του, ἦτο ἔτοιμος νὰ συγχωρήσῃ τὸ
σφάλμα της καὶ νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴν πλησίον του. Δυστυ-
χῶς ἡ φοικαλέα ἀσθένεια, ὑπ' ἣς προσεβλήθη ἡ ἀνεψιά του,
ὑποχρεῖ αὐτὸν νὰ λάβῃ ἄλλην τινὰ ἀπόφασιν. Δὲν δύνα-
ται πλέον νὰ ἀνοίξῃ εἰς αὐτὴν τὴν θύραν τῆς οἰκίας του
ἀλλὰ συγχωρήσας ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ αὐτὴν πλησίον του, ὅ-
πως ἐπιτηρῇ τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς εἰς αὐτὴν
ἀποδιδόμενας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ οἰκτρά κα-
τάστασις της. Θέλει λοιπὸν, ἐλπίζων ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ
θεραπεύσῃ αὐτὴν, νὰ τὴν θέσῃ εἰς τι φρενοκομεῖον πλησίον
τῆς Διθερπούλης. Τὸ φρενοκομεῖον τοῦτο διευθετεῖ ὁ περι-

"Ἦδη τὸ βῆμα φέρωμεν καὶ πρὸς τὸ Φιλιππεῖον
"Ὁ "Ἄρης σταίνει Μακεδῶν ἐδῶ τ' ἀγάλματά του
Εἶν' ἄκρον τοῦτο σεβασμοῦ περιφανὲς μνημεῖον,
Καὶ σῆμα τὰ λαμπρὰ δηλοῦν ἐκεῖνα σχέδιά του.
Προσφέρ' εἰς ἀδελφὸν λαὸν τὴν ἀρρηκτον φιλίαν,
Καὶ μετ' αὐτοῦ πορεύεται θριαμβικὴν πορείαν.

Εἰς τὴν Παλαιστραν ἄγωμεν. Τοὺς ἀθλητὰς ἰδόμεν
"Ὅποιαν ῥώμην καὶ ἰσχὺν δεικνύουν ἐν τῇ πάλλῃ!
"Ἐπόθουν στο Γυμνάσιον κ' ἡμεῖς νὰ ἀσκηθώμεν,
Πλὴν νάρκη τις τὰ νεῦρά μας, χαϊνότης περιβάλλει.
"Ἐπόθουν ἢδη νικητὴν νὰ στέψω νεανίαν,
Δὲν βλέπω ὅμως παλαιστῆν, ἀλλὰ τὸν θηλυδρίαν.

"Ἐμπρός! Στο βουλευτήριον στῶν δικαστῶν τὸ δῶμα
Τρέμω ἐδῶ. Ὁ "Ὀρκίος μεγάλως μὲ φοβίζει
Κρατεῖ εἰς χεῖρας κεραυνόν τὸ φλογερὸν του ὄμμα,
Τὸν φαῦλον, τὸν ἐπιόρκον ὀργίλως ἀτεινεῖ.
"Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς Πομπικῆς Εἰσόδου ἂς τραπώμεν
Στο Στάδιον, καὶ ἀθλητὰς ἐκ νέου ἂς ἰδῶμεν.

"Ἰδοὺ κ' οἱ Ζᾶνες. "Ἢ ποινὴ ἀνδρῶν ἀπατεῶνων,
"Ἦν τὰ ὀνόματα εἰσιν ἐπιτετυπωμένα,
"Ἦν ὅσιν ἀνετίθηλα εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον,
Κι' ὡς ἐπιόρκων γνώρισμα νὰ κεινται τεθειμένα.
"Ἐὰν δὲ Ζᾶνας; καὶ ἡμεῖς ἐσταίνομεν, ὦ! τότε
Δὲν θὰ μᾶς ἐφενάκιζον οἱ κλέπται, οἱ προδότη.

Μὴ παραιτέρω. Στῆς "Ἠχοῦς νῦν τὴν Στοᾶν σταθῶμεν
Τὸ Στάδιον εἰς τοὺς νοθροὺς ὑπάρχει κεκλεισμένον
Καλύψωμεν τὸ πρόσωπον. Εἰς τὴν κρυπτὴν κρυβόμεν
Δὲν ἔχομεν τὸ μέτωπον μ' ἐλαίαν ἐστεμμένον.
"Ἢ μαλθακότης, ἡ τρυφὴ ἐκείθεν δὲν εἰσδύουν
"Ὅσοι τὴν ὕλην προσκυνοῦν, στὴν ἀρετὴν δὲν θύουν.

φανῆς διδάκτωρ Οὐσσων, συναδέλφος καὶ φίλος μου.
Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς δευτέρας ὑμῶν ἐπιστολῆς, κ.
βαρόνε, ὃ κ. "Ἐδδισσον μετέθε παρὰ τῷ διδάκτωρ Οὐσσ-
ων, ἀπεφάσισαν δὲ ἀμφότεροι, ἵνα ἡ Λουκία Γλανδάς με-
τενεχθῇ ὡς τάχιον εἰς Ἀγγλίαν. "Ἄλλως, κύριε βαρόνε,
βλέπετε τί μοι γράφει περὶ τούτου ὁ διδάκτωρ Οὐσσων· ἡ
ἐπιστολὴ αὕτη προσέρχεται ἀπὸ αὐτόν, εὐκρεστήθητε νὰ τὴν
ἀναγνώσθητε.

"Ὁ βαρόνος ἀνοίξας τὴν ἐπιστολήν ἀνέγνω αὐτὴν ταχέως.
— Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησην, κύριε, εἶπεν.
— Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ, κύριε βαρόνε, θὰ δυ-
νηθῶ νὰ ἐκπληρώσω ἀκριβῶς, χαρὶς νὰ ὑπάρχῃ τι κώλυμα
ἐκ μέρους σας, τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἀναθέτει ὁ συ-
νάδελφός μου, διδάκτωρ Οὐσσων;
— Θεέ μου, κύριε, ἐγὼ δὲν ἔχω κανὲν δικαίωμα, δὲν δύ-
ναμαι ἢ νὰ ὑποκύψω εἰς τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ τῆς Λουκίας
Γλανδάς, μόνου συγγενοῦς της, νομίζω.
— Τότε, κύριε βαρόνε, θὰ πράξω ὅπως ἀπαιτεῖ ὁ διδά-
κτωρ Οὐσσων.

"Ὁ κ. Δεσιμαῖζ ὑπεκλίθη.
— Τὴν ἐσπέραν ταύτην, ὑπέλαθεν ὁ ψευτοϊατρός, θ' ἀ-
ποστείλω ἐδῶ γυναῖκα τινὰ τοῦ φρενοκομείου μου, ἐκλελεγ-
μένη μετὰ τῶν ἐπιτηθειοτέρων, ἵνα περιθάλψωσι τοὺς
ἀσθενεῖς μου. Αὔριον ἢ μεθαύριον θὰ ἐπανέλθω, ἵνα παρα-
λάβω καὶ φέρω εἰς ᾽Ἠτέϊλ τὴν δυστυχῆ νεαρὰν γυναῖκα,

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 503)

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν δεκατὴν πρωΐνῃν ὦραν ὄχημά τι
ὀπερ ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἄμαξα κυρίου τινος ἔστη ἐμπροσθεν
τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας τοῦ οἰκήματος.

"Ἀνθρωπάς, ὅστις ἐφαίνετο ἐξήκοντα πέντε ἢ ἑβδομηκ-
κοντα ἑτῶν κατελθὼν τοῦ ὄχηματος ἔκρουσε τὴν μικρὰν
θύραν τοῦ οἰκήματος.

— Δέχεται ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαῖζ; ἠρώτησε τὸν ὑπερέ-
την ὅστις ἤθελε νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν. Νὰ τοῦ ἐγγχειρίσητε τὸ
ἐπισκεπτήριόν μου.

"Ὁ ὑπερέτης ἔλαβε τὸ ἐπισκεπτήριον, ἐπ' οὗ ἦτο γε-
γραμμένον:

Διδάκτωρ **Σαρβωνὸς**
ἰατρός φρενολόγος

Καὶ εἰσελθὼν ἐνεχείρισε τὸ ἐπισκεπτήριον εἰς τὴν Ζεννὴ
λέγων αὐτῇ νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν κ. βαρόνον, ἐπανελθὼν δὲ
εἰς τὴν θύραν ἀνέμενε τὸν διδάκτωρα ἵνα τὸν εἰσαγάγῃ εἰς
τὴν αἴθουσαν.

"Ὁ βαρόνος ἐφάνη σχεδὸν πάραυτα ἐκπεπληγμένος, ἀνή-
συχος.

"Ἐπειδὴ ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἔμεινεν ἀνοικτὴ, ἠδύνατό
τις νὰ ἴδῃ τὴν Ἀγγλίδα καὶ τὸν ὑπερέτην ἐν τῷ ἀντιθα-
λάμῳ τεινοντάς τὸ οὖς. Ὁ βαρόνος ἔμελλε νὰ κλείσῃ τὴν
θύραν.

— Μὴ λαμβάνετε τὸν κόπον τοῦτον, κ. βαρόνε, εἶπεν ὁ
ἱατρός· ἕκαστος μπορεῖ ν' ἀκούσῃ ὅ, τι μέλλω νὰ σᾶς εἴπω.
"Ἐν πρώτοις παρακαλῶ νὰ μὴ ἐκπλαγήτε διὰ τὴν ἐδῶ πα-
ρυσίαν μου, ἣτις δὲν προσκλήθη. Ἐκ τοῦ ἐπισκεπτηρίου
μου θὰ ἐμάθαιτε τὸ ὄνομα καὶ τὴν ιδιότητά μου ὡς ἱατροῦ
φρενολόγου γνωστοῦ ἐν πάσῃ τῇ Εὐρώπῃ, ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ,
ἔχοντος ἐν ᾽Ἠτέϊλ φρενοκομεῖον.

"Ἐγράψατε εἰς τὸν κ. "Ἐδδισσον τοῦ οἴκου Κόλλιν "Ἐδ-
δισσον, Κάππερ καὶ Σα ἐν Διθερπούλῃ περὶ νεαρᾶς γυναικὸς
ἀνεψίας τοῦ κ. "Ἐδδισσον, ἣτις ἀπόλωσεν αἰφνης τὸ λο-
γικόν;

Οἱ λόγοι οὗτοι ἤνοιξαν τέλος τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ βαρό-
νου, ὅστις ἀνεγνώρισεν τὸν Βλαϊρῶ, μὴ ἔχοντα πλέον οὔτε
τὴν αὐτὴν μορφὴν, οὔτε τὴν αὐτὴν φωνήν.

— Ἀληθῶς, κύριε, ἀπήντησεν.

Τί δοῦπος στὸν Ἰππόδρομον; Ἴπποι ἐκεῖ ἀκμαῖοι
Ἑλληνικοὶ φριμάσσονται, σφιγῶσιν, ἀμιλλῶνται.
Ἴδοὺ οἱ ἀναβάται τῶν! Ἄνδρες σεμνοὶ, ὠραῖοι.
Σάνθος, οἱ Ἴπποι Πήγαρος, ἀκούω νὰ καλῶνται,
Καὶ ὄχι, ὄχι Δαγκοβέρ, Νινούτσιος, Ὀσμάνος
Μπραπτῶν, Ἀχμέτ καὶ Ἔβελιν καὶ Φῶξ καὶ Ταλισμάνος.

Στρέψωμεν νῦν πρὸς τὸν καὶν αὐτὸν τοῦ Ὀλυμπίου
Καὶ στοῦ Διὸς τὸ ἀγαλμα ἐνέγκωμεν θυσίαν.
Εἶναι τὸ ἔργον τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο τοῦ Φειδίου,
Ὃπερ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸς προσβλέπει μ' ἀπορίαν.
Ἄ! πρωτότερον δὲν χωρεῖ ἡ τέχνη ἢ ὠραία.
Θεοὺς δὲν πλάττει δυστυχῶς ἡ γενεὰ ἢ νέα!

Ἴδετε τὸ Ἄετωμα αὐτοῦ καὶ τὴν Μετώπην
Ἰραῖα τεχνουργήματα ὑψίστης φαντασίας.
Ἴδετε τὸν Οἰνόμαον ἐκεῖ καὶ τὴν Στερόπην
Ἐτι τὸν Πέλοπα μετὰ καὶ τῆς Ἰπποδαμίας.
Τὸν Ἡρακλῆ, τὴν Ἀθηνᾶν ἐκεῖνον βοήθουσαν.
Τὸν Κλάδεον, τὸν Ἄλφειον, τὴν νύμφην Ἀρεθοῦσαν.

Ὁ Λεωγάρης ποτ' ἐδῶ, Φειδίας, Ἀλακμῆνης
Καὶ Λίβων ἐπεδείξαντο καὶ τέχνην καὶ σοφίαν.
Στὰ ἔργα τῶν δὲ ἐκπληκτος, ὃ θεατὰ, νῦν μένει
Προσφέρων στὴν διάνοιαν τὸ σέβας, τὴν λατρείαν.
Ναὶ! τότε εἰς ἔργα εὐγενῆ σὲ ὄθει δάφνης κλώνος.
Τότε ἡμᾶς παρήλαξε δουλειὰ καὶ ὁ χρόνος...

Ἴδοὺ καὶ ὁ Παιώνιος. Τί σμίλη θαυμασία!
Ἴδὲ τὴν Νίκην του, ἴδὲ! Πῶς ἵπταται νομίζει;
Τί τολμηρὰ ἐπίνοια, καὶ τέχνη καὶ ἐργασία!
Βλέπων τὴν Νίκην θεῖον τι φρονεῖς πῶς ἀτενίζεις.
Θαυμάσωμεν τῆς τέχνης του τὴν τόσην ἀρμονίαν,
Καὶ θύσωμεν θαυμάζοντες εἰς τὴν καλαισθησίαν.

Ἴδετε κόσμον ἄπειρον περικαλλῶν μνημείων
Ἴδετε τὸ Πελόπιον ἐκεῖ καὶ τὸ Μητρῶνον.
Ἴδοὺ τὸ Λεωνίδαϊον ἴδοὺ τὸ Πρυτανεῖον.
Ἴδοὺ ὁ Θεοκλέων, καθὼς καὶ τὸ Ἡρώων.
Καὶ τὴν ἐξέδραν ἴδωμεν, τοὺς θησαυροὺς ἐπίσης.
Ἄποιας φέρουσιν ἡμῖν ταῦθ' ὄλα συγκινήσεις!

Πῶς ἔτι καθιδρύματα εἰσὶν ἐγγεγραμμένα.
Δόξα ἐμφαίνεται παντοῦ καὶ πλοῦτος ἀφθονία.
Πάντα εἰς θεῖον σύμπλεγμα εἰσι συνδεδεμένα,
Ἄγῶνες, Μούσαι καὶ Θεὸς καὶ τέχνη οὐράνια.
Ἀκούσατε τοὺς ποιητὰς ἔργα λαμπρ' ἀπαγγέλλον,
Φωτὸς ἀκτίνας φαεινὰς στὰ ἔθνη ἀποστέλλουν.

Πλανᾶσαι. Εἰς ἰνδάλματα παλαιῖς, φαντασίας
Ἐξήφθη καὶ ἤγειρας ναοὺς καὶ ἱερὰ τεμένη.
Μὲ λίθων ἀμορφῶν σωρὸν ἀνδρῶσας μνημεία.
Ἐνθ' ἐρήμωσις φρικτῆ ἐνθάδε ἀπομένει!...
Καὶ ὁμοῦς ρήγγυσι φωνὴν οἱ λίθοι οὗτοι μίαν
«Ζήτηε εἰς ἔργα εὐγενῆ, θνητῆ, ἀθανασίαν.»

III

Ἐν βλέμμα ἔτι οἴψωμεν στὸ πάλαι μεγαλεῖον
Καὶ μίαν ἔτι εἰς αὐτὸ προσφέρωμεν θυσίαν.
Ἄς ἀσπασθῶμεν εὐλαβῶς τὸν χοῦν αὐτὸν τὸν θεῖον,
Καὶ ἄσπασμα ψάλλωμεν φαιδροὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν.
Αὐτὴν τὰ τρίμματα αὐτὰ, ποῦ βλέπετ' ἐσπαρμένα
Μᾶς ἔφεραν καὶ ἐδῶκαν εἰς τὸ ἔϊκοςιένα.

I. Π. Κόκκαλης

διότι ἐκ τοῦ φρενοκομείου μου θὰ ἔλθῃ ὁ διδάκτωρ Οὐτ-
των, ἵνα παραλάβῃ αὐτὴν καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὸς εἰς τὸ πη-
σίον τῆς Λιθερπούλης φρενοκομείου του. Ὡς ἀνέγνωτε, κ.
βαρόνε, ὁ διδάκτωρ δὲν οἶζει τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν Γαλ-
λίαν ἀριζεύει του, δυνατὸν ἄρα νὰ κρατήσω τὴν ἀσθενῆ ἐν
τῷ φρενοκομείῳ μου, ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἡμέρας, τρεῖς ἐ-
βδομάδας ἢ καὶ ἕνα μῆνα. Περιττὸν νὰ σᾶς εἶπω ὅτι εἰς τὸ
κατάστημα μου θὰ ἔχῃ ὄλας τὰς περιποιήσεις. Ἡ γυνὴ, ἢν
θέλω ἀποστείλῃ ὑμῖν τὴν ἐσπέραν, θὰ ἦναι εἰδικῶς προ-
ρισμένη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καθ' ὅλον τὸν χρόνον, καθ'
ὅν θὰ διαμείνῃ ἐν Ὠτέιλ.

Εἶμαι πεπεισμένος, κ. βαρόνε, ἀπάντησον ὁ Δεσιμαίτζ,
ὅτι ἡ Λουκία Γλανδὰς θὰ τύχῃ παρ' ὑμῖν ὄλης τῆς περι-
θάλλψως τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ συμφορὰ τῆς.

Δύναμαι ἤδη, κ. βαρόνε, νὰ ἴδω τὴν ἀσθενῆ;

Βεβαίως. Εὐαρεστῆθητε νὰ με ἀκολουθήσετε, κύριε
διδάκτωρ.

Ἡ Ζεννὸ καὶ ὁ ὑπρέτης ἤκουσαν ὄλην τὴν συνδιάλεξιν,
μολὶς δὲ ὁ βαρόνος καὶ ὁ ψευδοὶκτρός ἐξῆλθον τῆς αἰθούσας
καὶ ἡ Ζεννὸ εὐρίσκειτο πλησίον τῆς μαγαίρου, ὁ δὲ ὑπρέ-
της πλησίον τοῦ ἡνιόχου, ὅπως ἐπαναλάβωσιν ὅτι εἶχον
ἀκούσει.

Ἡ Λουκία καθημένη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον τῆς ἐπαιζεν ὡς
παιδίον διὰ τῶν δακτύλων. Ἡ εἰσεὺς τῶν δύο ἀνθρώπων
εἰς τὸν κοιτῶνα ἀπέσπασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἐνασχολήσεως

τῆς. Ἐγερεθεῖσα καὶ προσβλέψασα κύκλῳ μετὰ δειλίας ἐ-
πλησίασε τὸν Βλαιρῶ καὶ εἶπε μυστηριωδῶς:

— Εἶδετε τὸ μαῦρον πτηνόν;

— Σᾶς ἐρωτᾷ ἐάν εἶδατε τὸ μαῦρον πτηνόν, εἶπεν ὁ βα-
ρόνος μεταφράζων τὰς ἀγγλικὰς λέξεις. Τὸ μαῦρον πτηνόν!
Πάντοτε ὁμιλεῖ περὶ τοῦ μαύρου πτηνοῦ. . . Μάτην προσε-
πάθησα, δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω.

— Μὴ τοῦ πήτε πῶς εἶμαι ἐδῶ, ὑπέλαθεν ἡ Λουκία·
μὲ ζητεῖ, ἀλλὰ δὲν θὰ μ' εὔρῃ. Ἄ! ἄ! ἄ! δὲν θὰ μ' εὔρῃ!
ὑπέλαθεν ἄδουσα.

Καὶ ἤρχισε νὰ παίξῃ διὰ τῶν δακτύλων τῆς.

— Κρίμα ἀληθῶς, εἶπεν ὁ Βλαιρῶ, ναὶ κρίμα. . . Ἐν
τόσόν θελιχικάρδιον πλάσμα!

— Ποτὲ δὲν κάμνει θόρυβον, εἶπεν ὁ βαρόνος, μόνον
διασκεδάζει καθὼς τῶρα διὰ τῶν δακτύλων τῆς. Ἡμερὴ
τρελλή, καθὼς βλέπετε.

Ἄ! Βλαιρῶ ὕψιστε τὴν κεραλήν.

— Ἡ ἡρεμοῦς μανία εἶνε πολλῶς τρυφερότερα τῆς θο-
ρυβώδους, ἀπάντησεν ὁ Βλαιρῶ. Δυνάμεια νὰ προσβῶμεν, κ.
βαρόνε, ἀρῶς· αὕτη δὲν θὰ ἀνακτήσῃται τὸ λογικόν τῆς.

Ἡ μαρκηπία τοῖς εἶχε στρέψει τὰ νῶτα περιεπάτει
βραδύως, κύπτουσα, ὡσεὶ ἐζήτηε τι, ὅπερ ἀπώλεσεν, ἐπὶ
τοῦ τάπητος· συνέλαβε μίαν νεναρκομένην ὑπὸ τοῦ ψύ-
χους, θνήσκουσαν, μόνον κινουσαν τοὺς πόδας τῆς καὶ τὰ
περὰ αὐτῆς. Ἔθετο τὸ ἔντομον ἐντὸς τῆς παλάμης τῆς

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

Ἡ ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Κακουργιοδικῶν προχθὲς ἀρξά-
μένη καὶ σήμερον λαβοῦσα πέρασ ἐπὶ ληστείας δίκη κατὰ
τοῦ ἐκ Θεσσαλίας Α. Παλαβοδήμου, διεποικιλὲ πως τὴν
μονοτονίαν, ἐν ἢ πρό τινα; διάγομεν, ἐνεκα τῆς τακτικῆς
ἐκδικάσεως κλοπῶν καὶ ἀποπειρῶν, αἵτινες εἰσὶν ἴσαι ἀπα-
ράλλακτοι ἢ μία τῇ ἐτέρᾳ.

Εἶνε τὸ ἀληθές, ὅτι μεταξὺ τῶν στερεοτύπων αὐτῶν δι-
κῶν, εἰσέφερσαν, ὡς παροράματα, καὶ τινες ζωοκλοπαὶ ἐκ
Νάξου, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ οὐχ ἦτον εἰς στερεότυποι διὰ τὸ
δικαστήριον τῆς Σύρου.

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον κατὰ Σάββατον ἀπαυδᾷ καταδι-
κάζον Μπαρδάνιδες, Ζαζάνιδες, Προμπονάδες, Πιτίλιδες,
Ζευγολίδες, Πρωτοκοταρίους, Κουνιτοπούλους, καὶ ἄλλους,
ὡν τὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα ἀδιασπᾶστως φαίνονται συν-
δεδεμένα μετὰ τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς νόμου, ὡς περιστάσεις
αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ κατ' ἐξαιρέσιν καὶ παρὰ τοῦ Κακουργιοδι-
κεῖου ἐδικασθήσαν ζωοκλέπται τινες, τοῦτο ὀφείλεται εἰς
τὴν σύντονον καταδίωξιν, ἢν ἐπ' ἐσχάτων μετήλθε κατὰ
τῶν Ναξίων ζωοκλόπων ἢ τε εἰσαγγελικῆ καὶ ἢ ἀνὰκρισις,
ἀπόρροια τῆς ὁποίας ἐσεται, ἢ ἢ ἐξαρνήσις τοῦ ἐγκλήμα-
τος ἢ ἐξαρνήσις τῶν Ναξίων πολιτικῶς.

Ἄλλ' ἐπὶ τὴν ληστείαν τῆς σήμερον.
Ἴδοὺ τί ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Κα-
κουργιοδικῶν διαδικασίαν.

Ὁ ἐκ Κοκκωτῶν Ἀπόστολος Παλαβοδήμος, εἰς τῶν μοι-
ραίων ἐπαναστατῶν τῶν ἐτῶν 1879 καὶ 1880, καὶ μετὰ
τὴν κατάπτυσιν τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ μετὰ
τὴν ὑπογραφὴν τοῦ περὶ παραχωρήσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν
πρωτοκόλλου γόητρον αὐτὸς εὐρίσκειν ἐν τῷ τῶν ὀρέων βίῳ,

μὴ δυνάμενος ὁμοῦ νὰ δικαιολογή πλεόν ἐπανάστασιν κατὰ
τὴν μὴ ἐξυπακούμενην ἐν Ἀλμυρῷ Τουρκίαν, ἐπανεστῆ
κατὰ τῆς τάξεως, κατὰ τῶν νόμων, κατὰ τῆς ἀσφαλείας
καὶ περιουσίας τῶν χριστιανῶν καὶ ἤρξατο κατὰ τὸ 1881
ἀίχμαλωτίζων τοὺς χριστιανοὺς καὶ ζητῶν λύτρα παρ' αὐ-
τῶν, κλοποκίων αὐτοῦ καὶ φθοίρων τὰς περιουσίας τῶν,
καταστάς τέλος μετὰ τῶν συντρόφων του ἢ μάλιστα καὶ τὸ
φύθητρον τῶν μερῶν ἐκείνων, μάχρισ οὔ, συντελεσθεῖσας
τῆς προσαρτήσεως, συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη ἐπὶ παραβά-
σει ὀρισμένων ἀρθρῶν τοῦ Ὄθωμανικοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἐκτὸς τῆς συνήθους καὶ λίαν κατεργαζικῆς ἀπολο-
γίας τοῦ κατηγορουμένου, ἰσχυρισθέντος ὅτι, ἐλάσσευ-
σεν, ὑπὸ φιλανθρωπίας, ἐκάκωσεν, ὅπως κολάση τοῦ; προ-
δότας, ἐκέλευεν, ὅπως εὐεργετήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἐφθεῖρεν ὁ-
πως ἐξοντώσῃ τὴν Τουρκίαν, καὶ ἐβασάνισεν, ὅπως βιάσῃ
αὐτὴν πρὸς ταχείαν τοῦ πρωτοκόλλου ὑπογραφὴν, ἢ δίκη
αὕτη τοῦτο ἐνεῖχε τὸ ὠραῖον καὶ περίεργον, ὅτι οἱ Ἑλληνες
Σύνεδροι καὶ Ἔνοχοι κατ' αὐτὴν ἦσαν τόσοι Ἀζάδες καὶ
Καθῆδες, Ἀρχηκαθῆν—Προστάμενόν τῶν—ἔχοντες τὸν
ἔπιμπελὴν Νικ. Ἀγγελλίδην. Διότι ἐδικασαν ἐπὶ τῇ βί-
σει τῶν Τουρκικῶν Νόμων, οὗς ὁ Παλαβοδήμος ἐν τῇ πα-
λαβῶδᾳ του παρεβῆ.

Μετὰ τὴν ἐτυμηγορίαν, δι' ἢς ὁ κατηγορούμενος ἐκνή-
χθη ἔνοχος ληστείας, ἢ ὑπεράσπισις προέταξεν ἐνσταθῆν ἀ-
ναρμόδιότητος, ἄτε προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ, κατ' ἄλ-
λοδαποῦ ἐν ἀλλοδαπῇ, πρὸ τῆς προσαρτήσεως, ἐγκληματή-
σαντος, καὶ ἐτέραν ἐνσταθῆν ἀκόρον τῶν προκομιζομένων ἐν
μεταφράσει Ὄθωμανικῶν Ποιν. Νόμων, οὗς ὁ συνήγορος κ.
Τόμαν ἠρηθήσθη ὄντας ἐν Ἰσχυί, ἄτε ψευδοσθέντας ἐπὶ Ἀντζούλ
—Χάν (:) ἐνθ' ὁ Χατζῆ—Μουράτης (:)—Σουλτάνος τῆς ὑ-
περασπίσεως—ἀντεκατέστησεν αὐτοῦς.

καὶ ἐζήτησε νὰ θερμάνῃ αὐτὸ, νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὴν ζώην
διὰ τοῦ γλιαροῦ ἐμφοσθήματος τῆς πνοῆς τῆς.

— Τί κάμνει ἡρώτησεν ὁ Βλαιρῶ χαμηλοφώνως.

— Δὲν βλέπει; κῆρε μίαν μύγα μισοπεθαμένη καὶ ζη-
τεῖ νὰ τὴν ἀναζωογονήσῃ ἐλπίζουσα βεβαίως ὅτι μετὰ
μίαν στιγμὴν θὰ πεταξῇ. Τοῦτο εἶνε μίαν τῶν διασκεδά-
σεων τῆς. Τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν ὥραν ἴσως καὶ περισσό-
τερον διασκεδάσει οὕτω, μέχρις ὅτου ἄλλο εὐτελεῖ ἀντικεί-
μενον ἀπορροφήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς.

— Κατὰ τὰ λεγόμενά σας καὶ ἐξ ὅσων βλέπω, κ. βα-
ρόνε, αὕτη εὐκόλως θὰ προφυλαχθῇ.

Οἱ δύο ἄθλιοι ἀπεσύρθησαν, ἀφήσαντες τὴν δυστυχῆ πα-
ράφρονα νὰ ἐξακολουθῇ τὸν ἔργον τῆς ἐξαναστάσεως.

ΔΕ

HEPIETEPA KAI ΓHNEZ

Ὁ βαρόνος ὠδήγησε τὸν Βλαιρῶ εἰς τὸ δωμάτιόν του,
τοῦ ὁποῦο κλείσα; τὴν θύραν χάριν προσφυλάξεως ἀνῆρτης
βαρὺν τάπητα.

Ὁ Βλαιρῶ ἐκάθισεν ἐπὶ ἀνακλίντρον, ἀνεστράφη, ἐξέτει-
νε τὰς κνήμας του καὶ ἤρχισε νὰ γελά.

— Λοιπὸν, κ. βαρόνε, ἐπαίξα κατὰ τὸ πρόσππον γη-
ραίου ἰατροῦ φρενολόγου;

— Ἐντελέστατα. Γνωρίζετε ὅτι πρὸς στιγμὴν ἀνησούχη-
σα. Δὲν σᾶς ἐγνώρισα.

— Ἀλήθεια;

— Μὴ τὴν τιμὴν μου! Ἀκούσατε λοιπὸν, δὲν ἐγνώριζα
ὅτι μπορούσατε νὰ ὑπακρίνεσθε σάν τὸν Πρεβὸ ἢ σάν τὸν
Σαρμπὸν τῆς γαλλικῆς κωμωδίας· εἴπειτα δὲ ἡ λευκὴ αὕτη
κόμη καὶ τὸ ὑπογένειον, αὕτη ἢ κοιλιὰ, ἢ ἐνδομύσσια, τὸ
σοβαρὸν αὐτὸ ὕψος καὶ ἡ μεταμορφωμένη φωνὴ σας. . . Πι-
στεύω, κ. ἰατρὲ, ὅτι ἄλλοι θὰ ἠπατώντο.

— Ἐκάμετε ὅτι συνειδηθήθη;

— Ἀκριβῶς.

— Πῶς κατέπιον τὴν πικρίαν;

— Ὅχι καλλιτέρα.

— Καλὰ.

— Ἐθαύμασα μάλιστα μὲ πόσην εὐκολίαν ἐπέισθησαν.
Ὁ Βλαιρῶ ἐμειδίασε μειδίαμα διαβολικόν.

— Ἀγαπητῆ μου κύριε, ἀπάντησε, ἴδοὺ οἱ ἄνθρωποι,
ἴδοὺ ὁ κόσμος πιστεύουσιν εὐκολώτερον εἰς τὸ κακὸν ἢ εἰς
τὸ καλόν· ὅταν πρόκειται περὶ ἄλλων μακρῶν με μεγα-
λειτέραν εὐχαρίστησιν ὅτι εἶνε τὸ ἕνα παρ' ὅτι εἶνε τὸ
ἄλλο φθοεροί, ζηλότυποι, ἐγωῖσται, κακοί, ἀγαποῦν νὰ
δυσφημῶνται· τοῦ; γνωρίζω, τοῦ; ἐσπούδασα, τοῦ; εἶδα ἀ-
πάνω ἢ τῇ δουλειᾷ, ὁ καλλιτέρας δὲν ἀξίζει τίποτε. Τὸ
κακὸν, κ. βαρόνε, παντοῦ δεσπόζει.

(Ἀκολουθεῖ)

Ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Σπανίδης, ἀντέκρουσε τὴν τοιαύτην ἀμφισβήτησιν, προσενεχθεὶς ὅμως ἐν πάσει περιπτώσει νὰ προκαλέσῃ Σουλτανικὸν Φιρμάνιον ἢ Ἰραδὲν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος καὶ τῆς ἰσχύος τῶν προσαγομένων ὡς ἐφαρμοστέων Τουρκικῶν Κωδίκων.

Οἱ Σύναδροι, — Ἀζάδες ἀπέρριψαν ἀπάσας τὰς ἐνστάσεις δεχθέντες ὅτι μετὰ τὴν προσάρτησιν ἢ Ἑλλάς ὑπεισῆλθεν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας, καὶ ὅτι οἱ προσαγομένοι ἐν μεταφράσει Τουρκικοὶ Κώδικες, εἰσὶν οἱ ἐν ἰσχύϊ ἀνεγνωρισμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατεδίκασαν τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον εἰς τριετὴ πρόσκαιρα δεσμὰ, κατὰ τὴν ἐπισκευαστέραν τοῦ Ὁθωμ. Ποιν. Νόμου κλίμακα.

Κανεδικιάσθη σήμερον ἐπίσης εἰς πενταετὴ εἰρητὴν κηρυχθεὶς ἔνοχος ὁ ἐπὶ διγαμίᾳ, ἢ μᾶλλον πολυγαμίᾳ κατηγορούμενος Γ. Ζαφειρίου, ὅστις νυμφευθεὶς εἰς Καρπενήσιον τὸ πρῶτον, κατόπιν δὲ εἰς Ἀργίσιον, τὸ δεύτερον, ἐπανέλαβε τὸ πείραμα ἐν Βόλῳ, νυμφευθεὶς τὴν δεκαεξαετῆ Χαρίκλειαν Τσουλάκη, ὅποτε εὐτυχῶς συνελήφθη, ἄλλως, θὰ ἐξηκολούθει τελῶν γάμου, καὶ καταβροχιζῶν προίκας καὶ παρθένους.

Μπέκ.

Θέατρα. Ὁ θίασος Ταβουλάρη θὰ παραστήσῃ σήμερον τὰς *Περιπέτειας ἀπὸ τοῦ νέου*, δράμα ἐξηγμένον ὑπὸ τοῦ ἰδίου Φεγγιᾶ ἐν τοῦ χαριτωμένου ἐκείνου ἀριστουργήματός του, τοῦ *Ἡμερολογίου ἀπὸ τοῦ νέου*, φέροντος τὴν σφραγίδα τῆς ἰδιοφυΐας τοῦ συγγραφέως τοῦ *Κυρίου Δὲ Καμάρ* καὶ τῆς *Σαλιδάς*. Πρῶτην φορὰν ἀναβιβάζεται ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, δεύτερον τοῦτο ἔργον τοῦ Φεγγιᾶ διδασκόμενον μετὰ τὴν *Σαλιδᾶν* ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θιάσου, κατὰ μετὰφρασιν τοῦ κ. Δ. Λάμπρου.

Ὁ θίασος Ἀρνωτάκη ἀναγγέλλει πάλιν διὰ τὴν αὐτὴν αὐτὴν ἐσπέραν τὸ *Γέρο Μαρτὲν*, δράμα μετ' ἐνδιαφέροντος πάντοτε ἄκουσθὲν ὑπὸ τοῦ κοινού. Τὸ πρόσωπον τοῦ Μαρτὲν ὑποδυθήσεται ὁ κ. Ἀρνωτάκης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς τὴν 9 μ. μ. ἡ περίπολος ἢ Ἀστ. τοῦ Β' Τμ. ἀκούσασα πυροβολισμόν τινα κατὰ τὴν ὁδὸν Ρόμβης, μετέβη ἐκεῖ καὶ ἐπληροφόρηθη ὅτι τὸν πυροβολισμόν ἔκαμεν ὁ καθηγητῆς Κρίσπης, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μαθηταὶ τινες ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ διότι δὲν ἐπροβιβάσθησαν. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Β' Τμ. ἐπελήφθη τῶν ἀνακρίσεων.

— Χθὲν ἀνέρερεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ ΣΤ' τμ. ὁ κληροπώλης Ἀπ. Ροῦτος, ὅτι ἄγνωστος ἐπωφελοῦμενος ἐκ τῆς ἀπουσίας ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τε καὶ τῆς συζύγου του, εἰσῆλθε δι' ὠθήσεως τῆς θύρας ἀφῆρσε πέντε δικτυλίδια καὶ ἐν κορδόνιον μαργαρίτας ἐν τῷ κομῷ ἀνοικτῶ ὄντι, ὡς καὶ τρία τάλλητρα καὶ δύο φράγκα.

— Χθὲς τὴν 10 μ. μ. κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσωμάτων, ὁ Νικόλαος Ἀνωτόπουλος ἐκ Νάξου λαχανοπώλης μεθ' ἐνὸς ἐτέρου Δημητρίου ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ Ἰταλοῦ Πότιου Κανδιδος ἐργάτου τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν, ἐτραυματίσεν αὐτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἐλαφρῶς, ἀφῆρσεν κατὰ τὴν ἐμολογίαν τοῦ ἰδίου μετὰ τοῦ ἐπανορθωτοῦ (σα-

κάκι) 200 δραχμάς. Ὁ ὑπαστυνόμος συνέλαβε τὸν αὐτοῦ γόν καὶ καταγίνεται εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τοῦ ἐτέρου Δημητρίου.

— Χθὲς τὴν 2 π. μ. ὁ βοηθὸς τοῦ ὑπαστ. τοῦ ΤΣ' Τμ. συνέλαβε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοὺς καταγωγεῖς Δημήτριον Τζαφέρη ἢ Κόνσολαν καὶ Ν. Δημητρίου ἢ Τσουκάλμαν, οἵτινες ἐκλεπτον τὴν ἄμοκονίαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

— Προσεβλήθη χθὲς ἐν Πειραιεὶ, κατὰ τὴν θέσιν Βάρη (Περιθόλια Πειραιώς) ὁ Ἀνέστης Προδὸς ἐκ Κύθνου ἐξ εὐλογίας ὅστις ἀπεστάλη εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦ Γουδι.

ΙΠΠΟΣΙΑΔΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

ΩΡΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣ

Ἀναχώρησις πρὸς τὸ παλαιὸν Φάληρον

Π. Μ.—5, 6, 7, 8, 9.

Μ. Μ.—4, 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου πρὸς τὰς Ἀθήνας

Π. Μ.—5.51, 6.51, 7.51, 8.51, 9.51.

Μ. Μ.—5.21, 6.21, 7.21, 8.21, 9.21, 10.21.

Ἀναχώρησις ἐξ Ἀθηνῶν εἰς νέον Φάληρον

Π. Μ.—5.30, 6.30, 7.30, 8.30.

Μ. Μ.—4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Ἀναχώρησις ἐκ Νέου Φαλήρου δι' Ἀθῆνας

Π. Μ.—6.21, 7.21, 8.21, 9.21.

Μ. Μ.—4.51, 5.51, 6.51, 7.51, 8.51, 9.51, 10.51, 11.21.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου πρὸς τὸ νέον

Μ. Μ.—4.51, 5.51, 6.51, 7.51, 8.51, 9.51, 10.51.

Ἀναχώρησις ἐκ τοῦ νέου Φαλήρου

πρὸς τὸ παλαιὸν

Μ. Μ.—5.21, 6.21, 7.21, 8.21, 9.21, 10.21.

Τ.μὴ θέσεων ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸ παλ. ἢ νέον Φάληρον 0.50

Ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἢ νέου 0.25

Οἱ ἐπιβάται παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Εἰσπράκτορα τὸ μέρος ὅπου θέλουσι νὰ κατέλθωσι καὶ κρατῶσι τὰ εἰσιτήριά των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου των.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης αὐστηρῶς νὰ μένωσιν ἐπὶ τῆς ἀναβάθρας καὶ νὰ ἀναβαίνωσι ἢ καταβαίνωσι πρὶν ἢ ἀμαξοστοιχία σταματήσῃ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ Μη Χάνεσαι : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Δ. Π. Γουδι εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτῆς μετεφέρθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν πλατείαν Ἀπόλλωνος οἰκίαν τῆς κυρίας Καπρόνου παραπλευρῶς τῶν γραφείων τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ Βιομηχανικῆς τραπέζης.

(Η', 3)